

Αριθμός απόφασης [redacted] 2020

ΓΑΚ [redacted] 2015

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ	
ΗΜΕΡΟ- ΜΗΝΙΑ	26/6/20
ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛ	13469
ΓΡΑΜΜ. ΔΙΟΙΚ/ΚΟΥ	
ΓΡΑΜΜ. ΕΠΙΘ/ΚΟΥ	

Α1 10-6-20
Επιπλήτρια Διοικ/κών Δικ/ρίων

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΜΗΜΑ 1ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις [redacted] 2019 με δικαστές τους Σπυριδούλα Κιζιρίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Διαμάντω Τζήκα (εισηγήτρια) και Νικόλαο Πενίδη, Πρωτοδίκες Δ.Δ. και γραμματέα τη Γεωργία Γρίβα, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την προσφυγή με χρονολογία κατάθεσης [redacted] 2015,

του [redacted] κατοίκου [redacted] (οδός [redacted]) ο οποίος παραστάθηκε με το δικηγόρο [redacted]

κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών», που εκπροσωπείται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο, αλλά παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, της πληρεξούσιας δικηγόρου του Ελένης Πατσαευαγγέλου.

Κατά τη συζήτηση, ο διάδικος που παραστάθηκε στο ακροατήριο ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

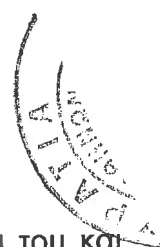
Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το με κωδικό 28890155995909230075 έντυπο από την ηλεκτρονική εφαρμογή e – παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων), ζητείται παραδεκτώς να ακυρωθεί η [redacted] 2014 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα η πειθαρχική ποινή της επίπληξης για αποδιδόμενη σε βάρος του παράβαση των διατάξεων των άρθρων 17 και 18 του ν. 3418/2005 (Α' 287), καθώς και του άρθρου 26 του αν.ν. 1565/1939 (Α' 16).

2. Επειδή, στον αν.ν. 1565/1939 «Περί κώδικος ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος», όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του με το άρθρο 341 του ν. 4512/2018 (Α' 5), οριζόταν στο άρθρο 13 ότι: «Ο Ιατρός οφείλει να ασκήσει ευσυνειδήτως το επάγγελμα αυτού και να συμπεριφέρεται τόσο εν τη ενασχόληση του επαγγέλματος, όσο και εκτός αυτής κατά τρόπον αντάξιον της αξιοπρεπείας και εμπιστοσύνης τας οποίας απαιτεί το ιατρικόν επάγγελμα» και στο άρθρο 26 ότι: «Ουδεμία διαφήμισις δι' ουδήποτε μέσου επιτρέπεται, σχετιζομένη με την εξάσκησιν της ιατρικής, εφ' όσον υπερβαίνει τα όρια τα καθοριζόμενα δια του κατά το άρθρο 27 του παρόντος νόμου προβλεπομένου δεοντολογικού κανονισμού». Περαιτέρω, στο ν. 3418/2005 «Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας» προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 ότι: «Η άσκηση της ιατρικής είναι λειτούργημα που αποσκοπεί στη διατήρηση, βελτίωση και αποκατάσταση της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής υγείας του ανθρώπου, καθώς και στην ανακούφισή του από τον πόνο», στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ότι: «Ο ιατρός τηρεί τον όρκο του Ιπποκράτη, ασκεί το έργο του σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και πρέπει, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, να αποφεύγει κάθε πράξη ή παράλειψη η οποία μπορεί να βλάψει την τιμή και την αξιοπρέπεια του ιατρού και να κλονίσει την πίστη του κοινού προς το ιατρικό επάγγελμα. Οφείλει, επίσης, να διατηρεί σε υψηλό επίπεδο την επαγγελματική του συμπεριφορά, ώστε να καταξιώνεται στη συνείδηση του κοινωνικού συνόλου και να προάγει το κύρος και την αξιοπιστία του ιατρικού σώματος. Ο ιατρός πρέπει να επιδεικνύει τη συμπεριφορά αυτή όχι μόνον κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, αλλά και στο πλαίσιο της γενικότερης κοινωνικής έκφρασης της προσωπικότητάς του», στο άρθρο 17, όπως η περίπτωση γ' της παραγράφου 8 προστέθηκε με το άρθρο 31 του ν. 3599/2007 (Α' 176), ότι: «1. Απαγορεύεται οποιαδήποτε προσωπική διαφήμιση ή συστηματική δημόσια παρουσία ή αναφορά του ονόματος του ιατρού, άμεσα ή έμμεσα, η οποία είτε προέρχεται από αυτόν είτε διενεργείται με δική του υποκίνηση. 2. (...) 3. (...) Οι διαστάσεις των πινακίδων οι οποίες επιτρέπεται να αναρτηθούν στην κύρια είσοδο της επαγγελματικής έδρας του ιατρού (...) περιέχουν υποχρεωτικά και μόνον το όνομα, το επώνυμο, τον αριθμό μητρώου του οικείου Ιατρικού Συλλόγου, τους μόνιμους τίτλους που έχουν αναγνωρισθεί

στην Ελλάδα, την ειδικότητα και τις ημέρες και ώρες των επισκέψεων (...). 4. (...) 5. (...) 6. Η δημοσίευση εν γνώσει του ιατρού αγγελιών, επιστολών ή δηλώσεων με μορφή ευχαριστηρίων ή συγχαρητηρίων και πραγματικών ή υποθετικών διαγνωστικών ή θεραπευτικών επιτυχιών και ικανοτήτων του, η οποία στοχεύει στην επαγγελματική διαφήμιση, συνεπάγεται (...) κυρώσεις. 7. (...) 8. Δεν συνιστούν ανεπίτρεπτη διαφήμιση: α) οι δημόσιες ανακοινώσεις για ιατρικά θέματα, εφόσον γίνονται από ειδικούς σε θέματα της ειδικότητάς τους και με γνώμονα την ενημέρωση των συναδέλφων ιατρών ή της κοινής γνώμης, β) η συμμετοχή σε δημόσιες συζητήσεις, στο γραπτό ή ηλεκτρονικό τύπο, με σκοπό την ενημέρωση της κοινής γνώμης γύρω από θέματα αρμοδιότητας ή ειδικότητας του ιατρού ή του πεδίου ευθύνης του, επίκαιρα ή μη, που την απασχολούν, εφόσον βεβαίως τηρούνται οι αρχές της αβρότητας, της έντιμης εκφοράς κρίσεων και επιχειρημάτων και του σεβασμού της άλλης άποψης, που διατυπώνεται με τους ίδιους κανόνες. γ) Η ενημερωτική καταχώριση στα έντυπα μέσα μαζικής ενημέρωσης του ονοματεπώνυμου του ιατρού, της ειδικότητας του, της διεύθυνσεως και των ωρών λειτουργίας του ιατρείου του. 9. Η ενημέρωση του κοινού από τους ιατρούς σε θέματα της ειδικότητας ή του γνωστικού τους αντικειμένου πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις αρχές και τις κείμενες διατάξεις που διέπουν την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος και την Ιατρική Δεοντολογία. Η ενημέρωση πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά σε στοιχεία απόλυτα τεκμηριωμένα και διεθνώς παραδεδεγμένα. Η παρουσία του ιατρού πρέπει να περιορίζεται στα αναγκαία για την ενημέρωση πλαίσια και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υποκρύπτεται σκοπός διαφήμισης. 10. (...)», στο άρθρο 18 ότι: «1. Οι ιατροί μπορούν να διατηρούν ιστοσελίδα στο διαδίκτυο στην οποία αναφέρονται ιδίως τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 17. 2. (...) 3. (...) 4. Οι πληροφορίες που παρέχονται στην ιστοσελίδα πρέπει να είναι ακριβείς, αντικειμενικές, κατανοητές και σύμφωνες με τον παρόντα Κώδικα. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να οδηγούν σε παραπλάνηση του κοινού ή σε έμμεση συγκριτική εκτίμηση προσόντων ή πτυχίων» και στο άρθρο 36 παρ. 1 ότι: «Κάθε παράβαση των διατάξεων του παρόντος τιμωρείται πειθαρχικά από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα». Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα δημοσίευση με σαφή σκοπό την

επαγγελματική διαφήμιση, που γίνεται από γιατρό ή τρίτον εν γνώσει του και αφορά τις υπηρεσίες, οι οποίες παρέχονται από αυτόν ατομικά ή από κλινική που διευθύνει. Δεν συνιστά, όμως, διαφήμιση η απλή ενημέρωση για τις ερευνητικές ή ιατρικές δραστηριότητες του γιατρού ή της κλινικής του (πρβλ. ΣτΕ 1816/1987).

3. Επειδή, εξάλλου, στο β.δ. της 11ης Οκτωβρίου/7ης Νοεμβρίου 1957 (Α' 228) ορίζεται στο άρθρο 57 ότι: «Η παράβασις των καθηκόντων και υποχρεώσεων των επιβαλλομένων τω ιατρώ εκ των διατάξεων του παρόντος, του Α.Ν. 1565/39, του Κανονισμού Ιατρικής Δεοντολογίας (...) αποτελεί πειθαρχικόν παράπτωμα κρινόμενον και κολαζόμενον υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Συλλόγου δια πειθαρχικής ποινής ανεξαρτήτως πάσης ποινικής ευθύνης ή άλλης συνεπείας κατά τους κειμένους Νόμους», στο άρθρο 64 ότι: «Ως πειθαρχικόν παράπτωμα θεωρείται: 1. Πάσα παράβασις των καθηκόντων και υποχρεώσεων των ιατρών, επιβαλλομένων αυτοίς εκ τε των διατάξεων του παρόντος και παντός ετέρου Νόμου, Δ/τος, του κανονισμού της δεοντολογίας των ιατρών, του εσωτερικού κανονισμού του Συλλόγου ως και των νομίμως εκδιδομένων αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου. 2. (...) 3. (...)» και στο άρθρο 65 ότι: «Αι κατά τα προηγούμενα άρθρα επιβαλλόμεναι υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου ποιναί είναι: α) Επίτιπληξις (...)».

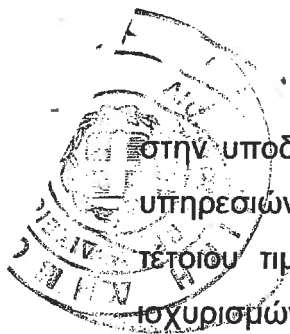
4. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο προσφεύγων, μαιευτήρας – γυναικολόγος, παραπέμφθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Συλλόγου, κατόπιν ανώνυμης καταγγελίας για παραβίαση των κειμένων διατάξεων περί προσωπικής προβολής και διαφήμισης. Ειδικότερα, όπως προέκυψε κατά τη διοικητική διαδικασία, στις ██████████ 2010 και στις ██████████ 2010 ο προσφεύγων είχε εμφανιστεί στην τηλεοπτική εκπομπή «██████████» του τηλεοπτικού σταθμού ██████████ ██████████ με δημοσιογράφο την ██████████, στην οποία παρουσιάστηκαν οι ██████████ που χρησιμοποιεί, έγινε μνεία για δωρεάν παροχή υπηρεσιών σε ασθενείς, ενώ στην εκπομπή συμμετείχε ██████████. Επίσης, στην προσωπική ιστοσελίδα του προσφεύγοντος στο διαδίκτυο (<http://www.██████████>)

[REDACTED] παρουσιάζονταν εμπειρίες πελατών του και είχαν ανάρτησει βίντεο από τη συμμετοχή του σε τηλεοπτικές εκπομπές, καθώς και τιμοκατάλογος των παρεχόμενων υπηρεσιών, με το κόστος για [REDACTED] άλλες μεθόδους και [REDACTED] εξετάσεις, στον οποίο περιλαμβάνονταν και πακέτα προσφορών. Κατόπιν σύνταξης κατηγορητηρίου από την ορισθείσα εισηγήτρια της υπόθεσης, σύμφωνα με το οποίο οι παραπάνω ενέργειες, ως αντικείμενες στις διατάξεις των άρθρων 17 – 18 του ν. 3418/2005 και 13 και 26 του αν.ν. 1565/1939, συνιστούσαν πειθαρχικά αδικήματα, ο προσφεύγων, κληθείς σε απολογία, με το [REDACTED] 2014 υπόμνημά του, υποστήριξε ότι η παρουσία του σε τηλεοπτική εκπομπή, χωρίς να γνωρίζει εκ των προτέρων τη συμμετοχή σ' αυτήν [REDACTED] είχε αμιγώς ενημερωτικό περιεχόμενο και ήταν συμβατή με τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 8 – 9 του ν. 3418/2005. Ισχυρίστηκε δε περαιτέρω ότι η τηλεοπτική αναφορά σε δωρεάν παροχή υπηρεσιών αφορούσε αυθόρμητη συμβουλευτική αρωγή σε μία μεμονωμένη περίπτωση, ανεξαρτήτως του ότι ο ιατρός μπορεί να παρέχει τις υπηρεσίες του χωρίς αμοιβή ή με μειωμένη αμοιβή σε ειδικές κατηγορίες ασθενών, με βάση κριτήρια που είναι κοινωνικώς πρόσφορα, παραδεκτά και σύμφωνα με το βαθύτερο ανθρωπιστικό χαρακτήρα του ιατρικού επαγγέλματος, κατ' άρθρο 19 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου. Προσέθεσε ότι η ανάρτηση στην ιστοσελίδα του βίντεο από τη συμμετοχή του σε τηλεοπτικές εκπομπές, αποτελεί συνήθη πρακτική, που ακολουθείται από όλους σχεδόν τους συναδέλφους του με σκοπό την ενημέρωση του κοινού για την [REDACTED] ενώ ως προς την ανάρτηση τιμοκαταλόγου και πακέτων προσφορών, πέραν του ότι κατ' αυτόν αποτελεί ομοίως συνήθη πρακτική στην Ελλάδα και στις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες, επισήμανε ότι, δεδομένης της επί σειρά ετών δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, με τον τρόπο αυτό παρέχεται η δυνατότητα στον πολίτη να γνωρίζει το κόστος των ιατρικών πράξεων, όχι προς εκμετάλλευση αυτού, αλλά με γνώμονα τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα του ιατρικού επαγγέλματος στον τομέα της [REDACTED].

[REDACTED] Κατά την αυτοπρόσωπη παράστασή του στη συνεδρίαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, ο προσφεύγων, μεταξύ άλλων, προέβαλε ότι το 50% των πελατών του προερχόταν από το

εξωτερικό γι' αυτό και αναρτήθηκε σχετικός τιμοκατάλογος στην ιστοσελίδα του. Κατόπιν αυτών, το Πειθαρχικό Συμβούλιο του καθ' ου, αφού συνεκτίμησε ότι ο προσφεύγων δεν είχε συστηματική παρουσία στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κατά τη διάρκεια των δύο (2) εκπομπών που περιλήφθηκαν στο κατηγορητήριο απαντούσε κυρίως σε ερωτήσεις της δημοσιογράφου, με την προσβαλλόμενη [REDACTED] 2014 απόφασή του, έκρινε αυτόν αθώο για την παρουσία του σε τηλεοπτικές εκπομπές, **ένοχο όμως για την ανάρτηση στην ιστοσελίδα του τιμοκαταλόγου (πίνακα αμοιβών) για συγκεκριμένες ιατρικές πράξεις και [REDACTED], στον οποίο περιλαμβάνονταν και πακέτα προσφορών,** διότι, κατά την κρίση του, η ενέργεια αυτή αποτελούσε μέσο διαφήμισης και προσέλκυσης πελατείας κατά τρόπο που δεν ανταποκρινόταν στους κανόνες της ιατρικής δεοντολογίας. Επέβαλε δε σ' αυτόν για την ανωτέρω αιτία την πειθαρχική ποινή της επίπληξης.

5. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως αναπτύσσεται με το από [REDACTED] νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ο προσφεύγων αμφισβητεί τη νομιμότητα της εν λόγω απόφασης, ισχυριζόμενος ότι κατά διασταλτική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 18 παρ. 4 του ν. 3418/2005 του επιβλήθηκε η ποινή της επίπληξης, διότι δεν προέκυψε ότι προέβη σε ανακριβή πληροφόρηση ή παραπλάνηση του κοινού. Σε κάθε περίπτωση, όπως υποστηρίζει, εσφαλμένως κρίθηκε ότι η ανάρτηση τιμοκαταλόγου στην ιστοσελίδα του αποτελούσε μέσο διαφήμισης και προσέλκυσης πελατείας, δεδομένου ότι η ανωτέρω πρακτική είναι συνήθης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία επιβάλλεται καθότι με τον τρόπο αυτό παρέχεται η δυνατότητα στον πολίτη να ενημερώνεται και να γνωρίζει το κόστος των ιατρικών πράξεων, ενόψει μάλιστα και του ότι το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών δεν ήταν τέτοιου ύψους, ώστε να προκαλεί υπόνοιες για αθέμιτες πρακτικές. Περαιτέρω, με το υπόμνημά του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 4600/2019 «Εκσυγχρονισμός και Αναμόρφωση Θεσμικού Πλαισίου Ιδιωτικών Κλινικών, Σύσταση Εθνικού Οργανισμού Δημόσιας Υγείας, Σύσταση Εθνικού Ινστιτούτου Νεοπλασιών και λοιπές διατάξεις» (Α' 43/9.3.2019), οι ιδιωτικές κλινικές πρέπει υποχρεωτικά να δημοσιοποιούν στην ιστοσελίδα τους και σε εμφανές σημείο

στην υποδοχή και στο λογιστήριο τιμοκατάλογο των παρεχόμενων από αυτές υπηρεσιών και προϊόντων και, ως εκ τούτου, η εκ μέρους του δημοσιοποίηση τέτοιου τιμοκαταλόγου δεν αποτελεί μέσο διαφήμισης. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του, επικαλείται και προσκομίζει εκτυπώσεις από ιστοσελίδες [REDACTED] στις οποίες έχουν αναρτηθεί πίνακες αμοιβών.

6. Επειδή, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών και τα πρακτικά της από [REDACTED] 2014 συνεδρίασής του κατά την οποία ελήφθη, ο προσφεύγων στην ιστοσελίδα του στο διαδίκτυο δεν περιορίστηκε σε πληροφόρηση σχετικά με τους τίτλους σπουδών του, τις ώρες επισκέψεων στο ιατρείο του και τις παρεχόμενες από τον ίδιο ιατρικές υπηρεσίες υπό την ιδιότητα του [REDACTED] σύμφωνα με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 3 του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα για το περιεχόμενο στο οποίο μπορεί ιδίως να αναφέρεται η ιστοσελίδα ιατρού, ώστε να είναι δυνατή η επιλογή ιατρού κυρίως με επιστημονικά κριτήρια, αλλά είχε περαιτέρω αναρτήσει σ' αυτήν πίνακα αμοιβών για ιατρικές πράξεις και μεθόδους [REDACTED]. Συνεπώς, συνέτρεξε εν προκειμένω παράβαση των άρθρων 26 του αν.ν. 1565/1939 και 17 παρ. 1 του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, δεδομένου ότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η εκ μέρους του προσφεύγοντος ανάρτηση αμοιβών επιδίωκε τη διαφήμιση των υπηρεσιών που παρείχε στους τομείς της [REDACTED] η οποία κατ' ανάγκη θέτει άμεσα στους αναγνώστες της σχετικής καταχώρησης την οικονομική παράμετρο για την επιλογή ιατρού. Είναι δε απορριπτέος ως αλυσιτελής ο λόγος προσφυγής ότι η γνωστοποίηση πίνακα αμοιβών από ιατρό αποτελεί συνήθη πρακτική, αφού και αληθής υποτιθέμενη δεν οδηγεί στο επιδιωκόμενο από τον προσφεύγοντα συμπέρασμα ότι η ανάρτηση τιμοκαταλόγου δεν συνιστά προσωπική διαφήμιση ιατρού (πρβλ. ΣτΕ 536/1995). Όσα, άλλωστε, περαιτέρω υποστηρίζει ο προσφεύγων ότι με τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 4600/2019 είναι υποχρεωτική για τις ιδιωτικές κλινικές η δημοσιοποίηση τιμοκαταλόγου είναι εν πάση περιπτώσει απορριπτέα, διότι πάντως ο ίδιος

παραπέμφθηκε ενώπιον του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου ως ιδιώτης ιατρός και όχι ως φυσικό πρόσωπο εκμεταλλευόμενο υγειονομική μονάδα παροχής υπηρεσιών υγείας και νοσηλείας ασθενών, ανεξαρτήτως του ότι η ανωτέρω διάταξη που επικαλείται είναι μεταγενέστερη του κρίσιμου εν προκειμένω νομοθετικού καθεστώτος. Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων υπέπεσε στο πειθαρχικό αδίκημα που του αποδόθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, για τη στοιχειοθέτηση του οποίου δεν απαιτείται και ανακριβής πληροφόρηση ή παραπλάνηση του κοινού όπως αυτός εσφαλμένα υπολαμβάνει και, ως εκ τούτου, νομίμως επιβλήθηκε σε βάρος του η πειθαρχική ποινή της επίπληξης. Οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

7. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη προσφυγή, να καταπέσει το παράβολο που καταβλήθηκε υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου και, ελλείψει αιτήματος εκ μέρους του καθ' ου, να μην καταλογιστούν στον προσφεύγοντα τα δικαστικά έξοδα αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 277 παρ. 9 εδ. α 275 παρ. 7 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει να καταπέσει το παράβολο που καταβλήθηκε υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις [redacted] 2020.

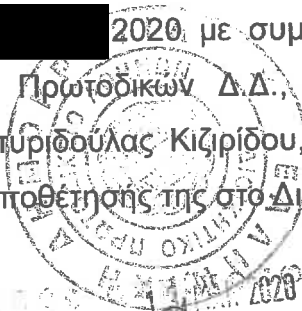
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της [redacted] 2020 με συμμετοχή στη σύνθεση της [redacted] Προέδρου Πρωτοδικών Δ.Δ., λόγω αποχώρησης της [redacted] Προέδρου Πρωτοδικών Δ.Δ. Σπυριδούλας Κιζιρίδου, κατόπιν προαγωγής της στο βαθμό της Εφέτη Δ.Δ. και τοποθέτησής της στο Διοικητικό Εφετείο Πατρών.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

11/11/2020
d12
ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑ